ROK III. Bezpłatny dodatek do „Głosu Pomorskiego" NR. 2.

SIŁA

„SIŁA" wychodzi co czwartek. Cena numeru pojedyńcz. w Polsce 40 mkp., w Niemcz. 4 mkn.

ADRES: Redakcji, Administracji i Ekspedycji: Poznań, Skarbowa 12 — Telefon nr. 16-89. —

Prenumerata na mies. styczeń 150 mkp. — w Niemczech 60 mkn miesięcznie. — Prenumeratę przyjmuje ekspedycja

Korespondencje bez podpisu dokł. adresu umieszczane nie będą. Rękopisów nie zwraca się. Administracja czynna od 9—3.

Miłość Wolność Sprawiedliwość

= Organ Chrześcijańskiego Narodowego Stronnictwa Pracy =

Walka klas.

„Ze zgody rodzi się piękność rzeczy i porządek, przeciwnie z walki ustawicznej pochodzą zamieszki i potworne zdziczenie".

Papież Leon XIII.
Encyklika „Rerum novarum".

Walka, jaka się toczy między warstwą posiadającą a warstwą pracującą, sięgająca od czasów zamierzchłych, doszła szczególnie na początku okresu kapitalistycznego mniej więcej w połowie XIX wieku do form najostrzejszych. Położenie warstw robotniczych było wtedy rzeczywiście ciężkie, wyzyskiwano ich w sposób potworny, urągający zasadom wszelkiej sprawiedliwości. Wyzysk i najwyższe napięcie tej walki spowodowane zostało wprowadzeniem w życie zasad szkoły ekonomicznej liberalnej — głoszącej zupełną wolność ekonomiczną, nie nakładającą nikomu żadnych ograniczeń, ani kapitalistom, ani też robotnikom, a liczącą na dobrowolne układy i umowy, które zadowolnią najzupełniej, w myśl ich obietnic, obie zainteresowane strony, rozwiązując tę kwestję ostatecznie.

Życie jednak przyniosło nam zupełne przeciwieństwo głoszonych haseł ustroju liberalnego, zadało im kłam, a w rezultacie czego potwierdziło istnienie nieporozumień między robotnikami a kapitalistami i dało dowód, że walka klas istnieje.

Szkoła socjalistyczna wyciągnęła też z tego wniosek, że między interesami przedsiębiorców a robotników, czyli między kapitałem a pracę istnieją sprzeczności zasadnicze, których nie da się w żaden sposób załagodzić w obecnym ustroju społeczno-gospodarczym. Ogłoszono też, że w obecnym ustroju gospodarczym, w stosunkach między kapitalistami a robotnikami możliwym jest tylko stan bezustannej walki, przynoszącej warstwom robotniczym coraz większą niesprawiedliwość i nędzę, a kapitalistom — nowe kapitały, gromadzone przez wyzyskiwanie robotników.

Walka klas stała się dla socjalistów kamieniem węgielnym całego ich systemu naukowego, z którego wychodząc i na którym się opierając, doszli do wniosku, że zmienić stosunek na lepsze można tylko przez zrujnowanie i zwalenie, lub też przeobrażenie ustroju kapitalistycznego na inny ustrój — socjalistyczny. Stać się to może wyłącznie przez zupełne skasowanie obecnego ustroju kapitalistycznego, ponieważ walka klas w ustroju tym nie da zaprowadzić należytych i sprawiedliwych stosunków między kapitałem a pracą — konieczny więc jest ustrój socjalistyczny.

Praktyka jednak, jak również nauka zadały kłam prawie całej teorji socjalistycznej.

Przekonujemy się sami na każdym kroku, że przeciwieństwa między robotnikami a przemysłowcami istnieją, lecz widzimy, i to w bardzo wielu wypadkach, przyjazne stosunki między temi dwoma klasami, często oparte na wzajemnem zaufaniu i sympatji. Istnienie zaś wzorowych stosunków między pracą a kapitałem spotykamy bardzo często, a nieporozumienia i tarcia spowodowane są czasami z winy pracodawców, lecz i często z winy pracobiorców.

Ostatnio zaś, po zaprowadzeniu za przykładem Anglji sądów rozjemczych nieporozumienia te spotykają się coraz rzadziej i są zwykle następstwem demogogji i niezdrowej agitacji żywiołów wywrotowych.

To też walka między omawianemi dwoma klasami, choć istnieje, gdyż robotnicy, żyjący ze swej pracy i nie posiadający prawie niczego prócz zdrowia i życia, a często i licznych rodzin — widząc wielkie bogactwa kapitalistów, zazdroszczą im tego i pragną sami nimi zostać; to jednak walka klas w formie, w jakiej przedstawiają ją socjaliści, nie istnieje, skutków takich nie wytwarza, a o ile istnieje, to nie jest wytworem życia, a zawdzięcza swe powstanie najzwyklej socjalistomi i ich demagogicznej agitacji.

Ustrój socjalistyczny, mający być wspaniałą receptą i rozwiązaniem dla walki klas w myśl p. Marxa, doznał chyba należytej oceny po próbach bolszewickich w Rosji — kompromitując się chyba dostatecznie. Rozwiązania więc ostatecznego walki klas w myśl życzeń socjalistów — przemieniając ustrój kapitalistyczny na socjalistyczny, spodziewać się chyba nie możemy. W socjalistycznym ustroju państwowym p. Lenina, robotnicy pomimo zniesienia i zgładzenia — kapitalizmu i kapitalistów są z istniejących stosunków bardzo a bardzo niezadowoleni i walczą nadal, ale już z samymi przywódcami socjalistycznego państwa, o wiele ostrzej niż z dawnymi kapitalistami. Przekonywujemy się więc dobitnie, że socjalizm walki klas nie rozwiąże.

A teraz zbadajmy skutki walki klas, weźmy przykłady z dziejów, kiedy rzeczywiście występowała ona w nadzwyczaj ostrych formach, w czasie wielkich rewolucji i zamieszek wewnętrznych, to zobaczymy stałe powtarzające się zjawisko zupełnej ruiny gospodarczej państw, w których miała ona miejsce i towarzyszący im zupełny upadek kultury. Widzimy to i dzisiaj — państwa, które konflikty między kapitałem a pracą łagodzą, stoją wyżej gospodarczo i kulturalnie od państw, które walk tych nie łagodzą i nie przeciwdziałają im.

Wniosek też wyciągamy zupełnie widoczny, że walka klas sprzyja upadkowi kultury i dąży do zmniejszenia bogactwa krajów. Należy więc nam dążyć do tego, by stosunek między pracodawcami a pracobiorcami uczynić jaknajlepszym, a przez to walkę klas wyrugować zupełnie.

My katolicy, którzy chcemy w myśl nauki Chrystusowej odbudować wszystko w Chrystusie pod sztandarem ruchu Chrześcijańsko-Demokratycznego, mamy w przytoczonym na wstępie urywku z Encykliki „Rerum novarum" Wielkiego Papieża Leona XIII głeboką prawdę, którą w czyn wprowadzić musimy, wykorzeniając walkę klas, a budując na jej miejscu „piękność rzeczy i porządek" — ku powszechnemu zadowoleniu.

M. Ł.

———o———

Instrukcje

dla pracy organizacyjnej Chrześc. Narod. Stronnictwa Pracy.

Instrukcje niniejsze będą przedmiotem obrad Rady Wojewódzkiej w dniu 22 stycznia. Członkowie Rady Wojewódzkiej zechcą dokładnie je przeczytać i przygotować na zjazd swe krytyczne uwagi. (Dop. Red.).

I.

Urzędowa nazwa stronnictwa do tego czasu brzmi: *Chrześcijańskie Narodowe Stronnictwo Pracy.* Władze stronnictwa jednakowoż zamierzają na najbliższym kongresie Stronnictwa zmienić nazwę i nadać Stronnictwu firmę „Chrześcijańskiej Demokracji". Klub poselski, który w pierwszym Sejmie nazywał się „Chrześcijańsko Narodowy Klub Robotniczy", nazywa się obecnie klubem „Chrześcijańskiej Demokracji". W praktyce należy używać obu nazw. Stronnictwa, przyzwyczajając już teraz społeczeństwo do nazwy Chrześcijańskiej Demokracji, która jest wygodniejsza i wyraźniejsza aniżeli urzędowa firma.

II.

Zadanie wojewódzkiej organizacji Stronnictwa.

Ordynacja wyborcza podzieliła definitywnie Polskę na okręgi wyborcze, które obecnie stanowić powinny każdy z osobna całość polityczna. Organizację polityczną trzeba zatem dostosować do okręgów wyborczych. Okręg wyborczy musi żyć swojem własnem życiem organizacyjnem, przygotować i rozbudować niezależną od innych stronnictw, samodzielną organizację, potrzebną zarówno dla ugruntowania wpływów stronnictwa, jak i dla przeprowadzenia wyborów. Okręg musi mieć zatem Zarząd okręgowy, jaknalepiej funkcjonujący. Zarządy okręgowe podlegają zarządowi wojewódzkiemu, zarząd wojewódzki jest instancją zwierzchnią i kontrolującą zarządy okręgowe. Wobec tego wojewódzki sekretarjat generalny powinien dołożyć wszelkich starań, żeby przedewszystkiem dobrze zorganizować okręgi, ażeby okręgi samodzielnie mogły działać. Praca nad przeprowadzeniem organizacji i zebrań lokalnych w okręgu spoczywać winna w ręku okręgowego Zarządu i sekretarjatu, a nie w Sekretarjacie Wojewódzkim. Sekretarjat Wojewódzki powinien okręgom dopomagać, pobudzać je do życia, kontrolować, dostarczać ideowych materjałów i wskazówek, urządzać kursy, zjazdy delegatów okręgowych oraz czuwać nad tem, aby praca w okręgach i powiatach nie usnęła. Okręgowe Zarządy powinny składać sprawozdania i miesięczne raporty wojewódzkiemu sekretarjatowi. Tym sposobem powinien się z biegiem czasu zakres działalności Sekretarjatu Wojewódzkiego tak dalece zmienić, aby Sekretarjat Wojewódzki już tylko miał do czynienia z sekretarjatami okręgowemi, a nie zajmował się kołami poszczególnemi.

Tam tylko, gdzie praca okręgowa nie jest zorganizowana jeszcze, działa sekretarjat wojewódzki, starając się przedewszystkiem o przeprowadzenie prawidłowej organizacji okręgu.

Celem jednolitej organizacji wszystkich organizacyj w obrębie województwa, winien sekretarjat wojewódzki wysyłać okólniki informacyjne do zarządów okręgowych i kół lokalnych; to samo dotyczy szerzenia literatury i gazet.

3. *Organizacja Okręgowa.*

Zarząd Główny Stronnictwa przygotowuje specjalny regulamin dla okręgów. Tymczasowy regulamin przewiduje Zjazd Okręgowy Delegatów, Radę Okręgową, Zarząd i Sekretarjat okręgowy. Wobec tego, że w okręgu istnieć muszą organa wyborcze, dobre zorganizowanie wyżej wymienionych władz okręgowych najlepszem będzie przygotowaniem sprawy wyborczej. Każdy okręg powinien posiadać sekretarjat polityczny.

Zadaniem Zarządu Okręgowego będzie:

a) rozwijanie politycznej organizacji przez zakładanie kół, ustalanie mężów zaufania, prowadzenie spisu adresów zwolenników naszych w okręgu, staranie się o równomierne opracowywanie całego okręgu, utrzymanie łączności i porozumiewania ze stowarzyszeniami i organizacjami społecznemi i innemi o zasadach pokrewnych.

b) organizowanie i przeprowadzanie wyborów wszelkiego rodzaju, a więc nietylko wyborów do Sejmu i Senatu, lecz także do Rad miejskich, gminnych, sejmików powiatowych, sądów procederowych, kas chorych itd.,

c) czuwanie, aby praca agitacyjna i politycznie uświadamiająca ani na chwilę nie ustawała, lecz aby w okręgu bezustanny pod tym względem był ruch,

d) przeprowadzanie w okręgu uchwał i zaleceń władz Stronnictwa.

Ponieważ okręgi obejmują szereg powiatów, powiaty zaś są zaokrąglonym obwodem politycznym w obrębie okregu, powinny się rady okręgowe składać z reprezentantów powiatów, tak, aby we władzach okręgu wszystkie powiaty miały swoich zastepców.

Każdy okręg wyborczy z natury rzeczy musi się posługiwać jako najczynniejszymi współpracownikami tymi ludźmi, którym okręg albo już powierzył zastępstwo swoje publiczne, albo których przeznaczył na kandydatów Wybrani już posłowie, radni oraz kandydaci na te stanowiska oczywiście w pierwszym rzędzie powinni okazywać swe zainteresowanie dla sprawy, stawiając swoją pracę do dyspozycji okręgów, do wieców, zebrań itd. Posłowie powinni mimo pracy sejmowej co dwa tygodnie przynajmniej na jednem lub dwóch być wiecach sprawozdawczych, a w czasie wolnym od pracy sejmowej, sprawozdawcza czynność poselska powinna być tem więcej intensywna. Niezależnie od pomocy posłów winien okręg urządzać zebrania informacyjne i dyskusyjne z innemi mówcami.

Okręgi powinny posiadać stale zasób broszur i książek, dotyczących pracy stronnictwa i przyzwyczaić organizacje i koła, aby na każdym wiecu i zebraniu sprzedawano broszury i wydawnictwa stronnictwa, szerząc tym sposobem znajomość programu i zasad stronnictwa.

4. *Tymczasowe Rady Okręgowe.*

W Okręgu, który jeszcze nie wybrał prawidłowej rady okręgowej itd. tworzą tymczasową Radę Okręgową członkowie Rady Wojewódzkiej, mieszkający w okręgu wraz z posłami i kandydatami na posłów. Tymczasowym sekretarjatem jest sekretarjat wojewódzki.

5. *Praca organzacyjna w okręgach.*

Dotąd pracowaliśmy w ten sposób, iż zakładało się luźne koła zwolenni

ków naszych w miejscowościach, w których przypadkowo ten lub ów człowiek zabrał się do pracy. Koła te jednakowoż nie funkcjonują dostatecznie, ponieważ zazwyczaj brakło w nich ludzi, którzyby potrafili sprężyście poprowadzić polityczną organizację. Wobec tego wydaje się wskazanem zmienić sposób pracy i nie zaniedbując istniejących kół, zająć się budową pracy od góry, t. j. stworzywszy radę i zarząd okręgowy tymczasowy, założyć w każdym powiecie zarządy powiatowe, w mieście powiatowem przedewszystkiem założyć silne koło, do którego należeć będą członkowie nietylko z jednej miejscowości, ale o ile możności całego powiatu. Jeżeli w powiecie kilka jest miast, najwygodniej byłoby podzielić powiat w dalszym ciągu na obwody, którego centrum będą miasta. W mieście założyć silne koło obwodowe i temu kołu obwodowemu powierzyć zorganizowanie całego obwodu. Ludzie zatem z koła obwodowego powinni się starać o urządzenie zebrań politycznych w całym obwodzie, zyskiwanie zwolenników dla naszego ruchu, zakładanie kół miejscowych i opiekowanie się nimi, aby nie usnęły. Tam zaś, gdzie kół założyć nie można, trzeba mieć przynajmniej kilku mężów zaufania, zapraszać ich na zebrania koła powiatowego lub obwodowego, tam ich informować o toku spraw, ażeby mieć zawsze i wszędzie gotowych do pracy ludzi. Przestrzegać należy przed zakładaniem kół tam, gdzie niema człowieka do prowadzenia koła. Koło bowiem upadnie i wywoła jedynie zniechęcenie.

Oczywiście jaknajdokładniej należy prowadzić spisy i adresy mężów zaufania, organizacyj nam sprzyjających itd. Wobec równouprawnienia niewiast należy do wszelkich organizacyj wprowadzić kobiety, mające wpływy, zdolne i czynne.

6. *Finanse Okręgu.*

Utrzymywanie okręgowych sekretarjatów dobrze funkcjonujących, to pierwsze zadanie okręgu. O ile chodzi o pieniądze, Okręg nie może liczyć na pomoc Rady Wojewódzkiej i władz centralnych stronnictwa, lecz powinien sam postarać się o potrzebne fundusze w okręgu i ponadto zasilać Radę Wojewódzką pieniędzmi w takiej mierze, aby sekretarjat wojewódzki mógł funkcjonować prawidłowo. Doświadczenie wykazuje, że składki zwykle w kołach pobierane ledwie wystarczają na potrzeby koła samego, a temniej na potrzeby okręgu i centrali wojewódzkiej. Organizacja okręgowa wtedy tylko będzie mogła się rozwijać pożytecznie, jeżeli niezależnie od składek zwykłych członków postara się o dochody poważniejsze od zamożniejszych członków i sympatyków. Chcąc do tego dojść celu należy posiadać w radach i zarządach okręgowych i powiatowych ludzi znanych i poważnych, których osobisty wpływ sprawić może, że się uzyska poważniejsze fundusze dla akcji okręgowej. Pozatem oczywiście powinno się na zebraniach i wiecach urządzać składki, które po potrąceniu kosztów sali przejść powinny na cele okręgu. Każdy okręg powinien utworzyć stałe dwa fundusze

a) organizacyjny i
b) wyborczy

i przyzwyczajać członków swoich do płacenia na cele polityczne. O ile się to dziać będzie systematycznie, powoli ludzie zrozumieją, że płacenie składek i ofiarowanie pieniędzy na cele polityczne niezmiernie ważnym jest środkiem polepszenia bytu Polski.

Okręg winien z funduszu organizacyjnego przesłać do kasy Rady Wojewódzkiej tę część, której statuty i uchwały Stronnictwa wymagają. Radzie Wojewódzkiej przysługuje prawo gromadzenia funduszy na cele Stronnictwa na całym obszarze wojewódzkim.

7. *Organizacja Kół.*

Tworząc koła powiatowe lub miejscowe należy zdać sobie sprawę, kto z miejscowych ludzi i organizacyj zgóry powinien być wciągnięty do zarządu. Jeżeli się do zarz. wybierze ludzi, których się nie zna lub ludzi niepewnych, można się doczekać tego, że wysuną się na czoło koła ludzie szkodliwi. Wobec tego trzeba sprawę silnie trzymać w ręku i do zarządów zgóry zaproponować ludzi znanych dobrze i zupełnie pewnych. Założenie koła i wyboru zarządu pierwszego nie powinno się dokonywać na wiecu, lecz zawsze na zebraniu poufnem, na które się zaprosi zarządy stowarzyszeń o wyraźnym katolickim i narodowym zakroju oraz ludzi absolutnie pewnych. Nie wolno wybierać do zarządów kół osób, które nie złożyły piśmiennej deklaracji, wymaganej przez stronnictwo. Wyborcze prawa przysługują także tylko osobom, co deklarację piśmienną już złożyły. Zatem przy założeniu koła powinien Zarząd okręgowy najpierw przyjąć szereg ludzi do stronnictwa, ci powinni podpisać deklarację przynależności do stronnictwa, a potem dopiero można wybrać zarząd z pomiędzy nich lub innych nieobecnych ale zupełnie pewnych. Takie koło chociażby nieliczne zacznie urządzać zebrania informacyjne dla swoich członków i zaproszonych gości. Na członków powinno się przyjmować ludzi bardzo oględnie. Nie gonić za wielką liczbą, lecz raczej patrzeć na to, by członkiem został tylko człowiek zupełnie pewny, dobrze znany i nieposzlakowany. Wśród takich członków trzeba przedewszystkiem szerzyć prasę stronnictwa i przekonanie, że za członka stronnictwa uważać można tylko takiego człowieka, który abonuje przynajmniej jedną gazetę stronnictwa. Członkowie zarządu kół powinni być dobierani z pośród zarządów innych towarzystw miejscowych, by tym sposobem koło polityczne stało się łącznikiem wszystkich miejscowych stowarzyszeń. Pozatem powinni członkowie zarządu koła bywać na zebraniach stowarzyszeń i tam rozumnem zabieraniem głosu dawać się poznać i uczyć członków towarzystwa zrozumienia naszego kierunku chrześcijańsko-demokratycznego. Oczywiste należy być bardzo ostrożnym, unikać jaskrawej agitacji, któraby mogła zniechęcić towarzystwa do naszego koła lub wprowadzić do towarzystwa niepożądanego rozdźwięku. Do tych towarzystw, z któremi należy utrzymywać bardzo ścisłe stosunki należą np. Katolickie Towarzystwa Robotników Polskich, Towarzystwa Kobiet Pracujących, Katolickiego Związku Polek, Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, Katolickich Towarzystw Młodzieży, Towarzystw Przemysłowców, Sokołów, Kółek Rolniczych itp.

8. *Sprawa Prasy.*

Każde dobrze zorganizowane stronnictwo starać się powinno o silną i wielostronną prasę. Posiadać zatem powinno nietylko dzienniki, ale i inne gazety, rzadziej pojawiające się, a pozatem jako podstawę organizacyjną tygodnik organizacyjny stronnictwa. W Województwie Poznańskiem i Pomorskiem stronnictwo nasze posiada następującą prasę:

a) dzienniki: „Postęp" w Poznaniu, „Dziennik Bydgoski" w Bydgoszczy, „Głos Pomorski" w Grudziądzu,

b) trzy razy w tygodniu wychodzący „Nowy Przyjaciel Ludu" w Kępnie,

c) sympatyzują z naszym ruchem gazety od stronnictwa niezależne, jak „Goniec Narodowy" w Ostrowie, „Gaz. Jarocińska" w Jarocinie i inne,

d) organizacyjnym informatorem jest tygodnik „Siła"; wychodzący jako dodatek do „Postępu", „Dziennika Bydgoskiego" i „Głosu Pomorskiego". „Siłę" można nabywać także osobno,

e) miesięcznik „Przewodnik Chrześcijańskiej Demokracji", przeznaczony specjalnie dla zarządów, kół, prezesów, mówców itd.

f) o ruchu Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego informuje dwutygodnik „Biały Sztandar", Poznań.

Okręg powinien wielką wagę przywiązywać do rozpowszechniania pism stronnictwa, a zarazem powinien szukać kontaktu z pismami innemi, wychodzącemi w obrębie okręgu, chociażby pisma te były bezpartyjne albo do innego należy stronnictwa. Niektóre bowiem pisma popierają mimo to naszą sprawę i umieszczają nasze komunikaty. Bardzo ważną byłoby rzeczą, gdyby okręg za pomocą poważnych członków uzyskał wpływ na jakąkolwiek gazetę w okręgu. Popieranie i rozpowszechnianie prasy to najlepszy dowód pożytecznej działalności okręgów, a zarazem rzeczywiste zdobycie członków. Ludzie, którzy nie czytają gazety stronnictwa, nigdy nie będą pewnymi jego zwolennikami.

Celem rozpowszechniania i wydawania książek i broszur politycznych kierunku Chrześcijańsko-Demokratycznego służy Księgarnia Społeczna, Poznań, Skarbowa 12.

9. *Wybory.*

Zgodnie z statutem stronnictwa tworzy Rada Organizacyjna do przeprowadzenia wyborów, obok zarządów, okręgowe komitety wyborcze, stojące pod kontrolą Rady Okręgowej, chociażby komitety złożone były w większej części z tych samych ludzi, którzy należą do rady i zarządu stronnictwa. Sprawy kompetencji władz wyborczych okręgu obejmuje specjalny regulamin wyborczy, który Zarząd Główny przygotowuje na podstawie poczynionych przy minionych wyborach doświadczeń. Już dziś jednak można ustalić następne zasady:

1) organizacją przeprowadzenia wyborów zajmuje się ta organizacja, na której terytorjum odbywają się wybory; a więc o ile się dokonują wybory do sejmu, przeprowadza je zarząd okręgowy, do senatu zarząd wojewódzki; wybory do rad miejskich, gminnych — koła miejscowe itd.

To samo dotyczy propozycyj kandydatów z zachowaniem jednakowoż następnych zastrzeżeń:

a) przy wyborze kandydatów należy się kierować względami na osobiste ich kwalifikacje, oraz na przekonanie polityczne, wybierać wolno na kandydatów tylko ludzi najlepszych i najwięcej odpowiednich. Wysuwanie kandydatur miernych ze względów osobistych lub innych jest szkodliwe. Stąd też stronictwo we wszystkich ważniejszych wyborach zastrzega sobie prawo potwierdzenia kandydatur i usuwania nie odpowiednich ludzi,

2) im dłużej trwać będzie praca polityczna narodu polskiego, tem więcej starać się trzeba o to, ażeby ludzie, co chcą być wybrani na posłów do sejmu czy senatu wpierw przeszli szkołę samorządową, jako radni miejscy lub członkowie innych organizacyj samorządowych, politycznych lub gospodarczych. Przy tej bowiem pracy przekonać się można, czy kandydat posiada odpowiednie do odpowiedzialnej sejmowej i senackiej pracy właściwości.

3) W zasadzie stronnictwo idzie do wszystkich wyborów samodzielnie. O kompromisach decydować mogą

a) w prawach samorządowych i lokalnych Rady Wojewódzkie,
b) w sprawch wyborów politycznych Naczelna Rada lub Główny Zarząd stronnictwa,
c) żadnej lokalnej organizacji nie wolno zawierać kompromisów jakichkolwiek lub umów z innemi stronnictwami i organizacjami bez zgody Rady Wojewódzkiej.

10. *Skupianie ludzi i adresów.*

Ostatnie wybory i agitacja przedwyborcza pozyskały dla naszej sprawy bardzo wielu ludzi, którzy dawniej stronnictwa naszego nie znali. Jednem z najważniejszych zadań zarządów naszych okręgowych i powiatowych oraz kół naszych jest zgromadzenie i skupienie wszystkich tych ludzi, zgromadzenie adresów ich, abyśmy mogli w razie potrzeby zwrócić się do nich listownie.

11. *Obowiązki posłów.*

W sprawie udziału posłów do sejmu i senatu w pracy stronnictwa należałoby przyjąć następujące zasady:

1. Posłowie mają obowiązek czuwania nad prawidłową pracą organizacyjną swego okręgu. Posłowie wybrani powinni ściśle współdziałać z Zarządem swego okręgu wyborczego, t. j. posłowie do sejmu z zarządem okręgu wyborczego, senatorzy z zarządem wojewódzkim i brać o ile możności udział w zebraniach zarządowych.
2. Wybrani posłowie powinni podczas pracy sejmowej co najmniej co dwa tygodnie wziąć udział w jednym lub dwóch zebraniach sprawozdawczych w swoim okręgu, w czasie wakacji powinni dokonać objazdów okręgu w taki sposób, by w ciągu każdego roku cały opracować okręg.
3. Kandydaci na listach wyborczych umieszczeni powinni brać ożywiony udział w pracy stronnictwa, każdy w swoim okręgu.

—Z—

Dalszy ciąg feljetonu „Dwa światy" ukaże się w następnym numerze.

Komunikaty Sekretarjatu Wojewódzkiego.

Zjazd Rady Wojewódzkiej.

W dniu 22 stycznia o godz. 11-ej rano w lokalu sekretarjatu odbędzie się zjazd Rady Wojewódzkiej (Poznańskiej) z następującym programem:

1. Ref. ks. senatora Adamskiego „Omówienie organizacyjnego programu pracy".
2. Omówienie i zatwierdzenie regulaminu organizacyj okręgowych Chrześcijańskiej Demokracji.
3. Sprawa podziału pracy organizacyjnej na terenie województwa między posłami.
4. Sprawozdanie zarządu Rady Wojewódzkiej z dyskusją nad planem pracy oraz nad sprawą finansową.

Na zakończenie ks. senator Adamski wygłosi referat „O przyczynach drożyzny".

Szan. Członkowie Rady Wojewódzkiej, pp. Posłowie Województwa Poznańskiego proszeni są bezwarunkowo o przybycie (wraz z niniejszym rozsyła się specjalne zaproszenia) oraz o przygotowanie projektów, wniosków, które mogłyby być przedmiotem obrad.

W Kościanie.

W dniu 21 bm. ma się odbyć zjazd powiatowy wszystkich członków. Specjalne zawiadomienie z podan. szczegółowego programu będzie ogłoszone w następnym numerze „Siły".

Wszyscy prezesi kół, sympatycy interesujący się naszym ruchem zechcą zwrócić się do Sekretarjatu Wojewódzkiego, Poznań, Skarbowa 12. Tel. 1689 lub do p. Nowaka w Kościanie, ul. Polna 13.

Do wiadomości Zarządom w sprawie sprawozdań rocznych.

Z okazji zakończenia roku kalendarzowego wszystkie Zarządy Okręgowe, Powiatowe i kół winny do Sekretarjatu Wojewódzkiego przesłać wyczerpujące i dokładne sprawozdanie z działalności za rok ubiegły.

Winny też wszystkie koła odbyć w obecnym czasie doroczne walne zebranie wszystkich członków, zastanowić się nad działalnością w roku bieżącym i zająć się energicznie rozszerzaniem naszego stronnictwa.

W sprawie pism naszego kierunku.

Zawiadamiamy, że w Warszawie wychodzi pismo tygodniowe „Hasło", które jest organem politycznym naszego Stronnictwa w stolicy. Prenumerata wynosi 800 marek miesięcznie.

Koła które by chciały abonować „Hasło", zechcą przedpłatę przysłać do Sekretarjatu Wojewódzkiego w Poznaniu, przez pośrednictwo którego będą mogli otrzymywać powyższe pismo.

Przypominamy również obowiązek zaprenumerowania „Siły" który to tygodnik jest organem stronnictwa na terenie b. zaboru pruskiego i winien być prenumerowany przez wszystkie koła w ilości odpowiadającej liczbie członków.

Komunikujemy, że w tych dniach ukaże się z druku miesięcznik „Przewodnik Chrześcijańskiej Demokracji", zawierający niezmiernie ciekawe i aktualne artykuły jak np. „Zasadnicze kierunki katolickiej pracy społeczej", „Drożyzna i jej zwalczanie i t. p.

Kto życzy sobie stale otrzymywać „Przewodnik Chrześcijańskiej Demokracji" na rok bieżacy winien wpłacić na konto Księgarni Społecznej nr. 203 130 do P. K. O. sumę 6 000 marek.

Poszczególne numery zamawiać można w Księgarni Społecznej ul. Skarbowa 12.

W sprawie uiszczenia zaległości.

Zarządy kół winny niezwłocznie po otrzymaniu rachunków uiścić długi swoje względem Sekretarjatu Wojewódzkiego.

Rachunki niezwłocznie będą poszczególnym kołom przesłane.

Sekretarjat Generalny Chrześcijańskiej Demokracji na Woj. Poznańskie.
Poznań, ul. Skarbowa 12.

Redaktor **Stanisław Krawczyński.**
odbito w Drukarni Robotników Chrześcijańskich, T. A w Poznaniu św. Marcin 37.